

גאולה בהווה ובעבר – שיעור ד'

.א.

(1) שיחת ש"פ קרח תנש"א אות ב' :

1 בעצם הנס ש"ויעמוד השמש" – יש לחקור באיזה אופן הי' הנס: האם הי' זה רק בנוגע לפרט שנוגע למילוי תכלית
 2 הנס – שאור השמש (אור היום) ימשיך להאיר, שלזה נדרש רק ש(גלגל) השמש עצמו ייעצר וימשיך להאיר על הארץ
 3 (ועד"ו "וירח בעמק אילון"); או שהנס הי' בכל הסדר שלו (הקשור עם מהלך השמש), דהיינו, שהנס עצר גם את כל
 4 הענינים הקשורים עם מהלך השמש – הסיבות לזה (מהלך גלגל היומי, ובמילא – מהלך כל הגלגלים, שנעשה ע"י
 5 סיבוב גלגל היומי, "המקיף ומסבב את הכל"), וגם התוצאות מזה, וסיבוב הגלגלים הקטנים בגלגל השמש עצמו.
 6 החילוק בין שני אופנים אלו הוא: האם זהו נס שמשדר – שובר – את הטבע, ע"י שעוצרים רק את השמש (והירח)
 7 בלבד; או נס שפועל בטבע השמש, ובמילא גם בכל סדר המהלך הטבעי של השמש (הקשור עם מהלך כל הגלגלים).
 8 (שם אות ו'): עפ"י אולי יותר מסתבר לומר, שהנס עצמו ("שמש בגבעון דום") הי' באופן שקשור עם טבע מהלך
 9 השמש (אופן השני הנ"ל ס"ב) – וזה עצר לא רק את השמש והירח, אלא את כל הכוכבים ומזלות, ומהלך גלגל היומי
 10 בכלל, וכל הגלגלים הקשורים עם מהלך השמש.

(2) שיחת ש"פ מקץ תש"נ אות ד' (בקשר לנרות חנוכה) :

11 . . כיון שהמצוה (וכן ההכנה למצוה) דהדלקת המנורה צ"ל (כמו כל המצוות) ע"פ דרך הטבע, לכן, גם כשהקב"ה
 12 עושה נס . . עושה הנס באופן שקיום המצוה יוכל להיות בדרך הטבע, שאז קיום המצוה בשלימות.
 13 ולכן היתה התחלת (ועיקר) הנס ביום הראשון באופן ש"מצאו . . פך אחד של שמן שהי' מונח בחותמו של כהן גדול"
 14 ("בהצנע", "מונח בחותם בקרקע"), ולא באופן שירד פך שמן מן השמים וכיו"ב – מציאת הפך הוא באופן טבעי.
 15 וגם בז' הימים שלאח"ז שבהם הי' נס גלוי – הי' זה באופן השייך לשמן זית טבע: להדעות שניתוסף בכמות השמן –
 16 התוספת כדין העיקר, שמן זית טבעי; ולהדעות שניתוסף באיכות השמן – זה שנתחזק כח השמן מוסיף באיכות וכח
 17 שמן זה, שמן זית טבעי.
 18 (ובהע' # 40) : ועאכו"כ להביאור שהנס הי' באופן שלא נחסר השמן ע"י הדלקתו (ע"ד מארז"ל בנוגע ל"אש של
 19 מעלה" ש"שורפת ואינה אוכלת" (שמו"ר פ"ב, ה'')) – היתה ההדלקה בכל הימים בשמן טבעי ממש (ראה לקו"ש חט"ו
 20 ע' 186).

ושם בסוף השיחה, אות י"ב :

21 זוכים לראות חנוכת המזבח . . כולל – חינוך המנורה . . ע"י אהרן הכהן שידליק המנורה של משה, (ובהע' 103 שם):
 22 וכיון שישנם בפועל בעולם [כמו הארון, שנגנו תחת בית קד"ק "במטמוניות עמוקות ועקלקלות" (רמב"ם הל' ביהב"ח
 23 רפ"ד), וי"ל שכן הוא בנוגע למנורה ושאר הכלים] – נמצא, שמצד טבע העולם מוכנים להתגלות בפועל ממש.
 24 וי"ל שכן הוא בנוגע לתחיית המתים (משה ואהרן עמהם) – כמובן ממארז"ל (סנהדרין צ"א, א') "דלא הווי חיי דהוי
 25 חיי לא כ"ש" (בתמי'), היינו, שענין זה מוכרח גם מצד גדרי העולם.

.ב.

ד"ה אנכי ערחה"ש תשמ"ט, אות א', וז"ל :

26 כידוע¹ שבריאית יש מאין היא רק בכח העצמות שמציאותו מעצמתו. [ויש לומר, דזה שהמציאות דיש הנברא היא
 27 מציאות אמיתית, הוא מפני שהתהוותו היא מהעצמות, יש האמיתית].
 28 (הע' 8 שם): אגה"ק ס"כ (קל, ריש ע"ב). וראה בארוכה סה"מ תש"ז ע' 238 (וראה גם אגה"ק שם), דנוסיף לזה
 29 שהתהוות היש בכח העצמות, הנה גם בהיש עצמו יש דוגמת הענין דמציאותו מעצמותו.
 סה"ש תשמ"ט כי תצא ע' 678 (ועד"ז וע"י עד"ז בלקו"ש ח"ו ע' 22) :

¹ כאן מופיע הע' 8 של המאמר שמועתק להלן.

1 הקב"ה ברא המציאות דעוה"ז הגשמי – לא באופן של דמיון בעלמא אלא מציאות אמיתית . . ומזה מובן גם בנוגע
2 להמציאות של מנגד:

3 כיון שהכוונה להיות לו ית' דירה בתחתונים היא ל"התחתון במדרגה שאין תחתון למטה ממנו בענין הסתר אורו ית' .
4 . עד שהוא מלא קליפות וס"א שהן נגד ה' ממש לומר אני ואפסי עור", עכצ"ל, שמציאותו של ה"תחתון, שהוא "נגד
5 ה' ממש", אינו דמיון בעלמא, אלא מציאות של מנגד, שנברא ע"י הקב"ה כדי שעל ידו תושלם הכוונה דדירה
6 בתחתונים. [ואין לתמוה איך אפשרי שתהי' מציאות של מנגד בה בשעה שמציאות זו מתהווית בכל רגע מאין ואפס
7 ממש – כיון שהקב"ה הוא "נמנע הנמנעות"].

8 (שם ע' 678): כיון שיש מציאות של "תחתון . . שהוא מלא קליפות שהן נגד ה' ממש", מנגד אמיתית, ולא עוד, אלא,
9 שהתהוותו של המנגד היא, מצד שהמהוה אותו "נמנע הנמנעות", שמזה מובן גודל התוקף שבמציאות המנגד.

ג.

(1) לקו"ש חכ"ט ע' 15:

10 כיון שהגילויים ועניני הגאולה באים ע"י "מעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות", מובן, שהגילויים וענינים הם מן
11 המוכן, הם "כאן" במעשינו ועבודתנו. בעיני בשר לא רואים את זה, אבל צדיקים ונשיאי ישראל שיש להם עיניים
12 בהירות רואים הם בגלות גופא (בין בירידה וחושך הגלות ובין במעשינו ועבודתנו) ענין הגאולה שבוה.

לקו"ש חכ"ט שם ע' 14:

13 עפ"ז יש לבאר בעומק יותר הסיפור במדרש, שכשמע ערבי (בשעת חורבן הבית) איך ש"צעקה פרתו" של יהודי, אמר
14 לו שהביהמ"ק נחרב; ותיכף ממש לאח"ז כש"הפרה צועקת פעם אחרת" – אמר לו, ש"נולד מושיעיהם וגואלן של
15 ישראל",

16 די"ל שבפנימיות הכוונה היא לא רק שנולד אז משיח, אלא יתירה מזו, שחורבן הבית והגאולה ובנין ביהמ"ק אינם
17 בהפסק זמן, בהפסק רגע ביניהם, אלא תיכף ממש לחורבן הי' בעוה"ז למטה בארץ ישראל עצמה – התחלת הגאולה,
18 נולד מושיעין,

19 (שם ע' 15): . . זה לא רק בענין החורבן והגלות כמו שהם מצד למעלה, מצד הקב"ה, אלא גם בעבודה של יהודי. עד
20 – צעקה פרתו אפילו בהמה, כאן למטה,

(2) ש"פ אחרי תנש"א, אות י"ב, וז"ל:

21 עניני העולם עצמו ואוה"ע עצמם (גם בזמן הגלות) מסייעים (באמת) לעבודה דהבאת הגאולה.

22 ויש לומר, שבעמדנו בסוף זמן הגלות, סמוך להגאולה – בא הסייע בגלוי יותר. וכפי שרואים בדורות האחרונים
23 במיוחד, ויתירה מזה – בזמן האחרון, ובפרט בימים האחרונים ממש:

24 בדורות שלפני זה גרו (רוב) בני"י במדינות שבהן היו מניעות ועיכובים וכו' (לא תקום פעמיים) לעבודת ה' בכלל.
25 משא"כ בדורות האחרונים – גרים (רוב) בני"י במדינות שבהם מושלת מלכות של חסד, החל ממדינה זו (שבה נמצאים
26 רוב מנין ובנין דבנ"י), שמסייעת לבנ"י להגיע לגאולה פנימית בעבודתם, עד – שיעשו את העבודה שתביא את הגאולה
27 כפשוטה, ואז גם המלכות (של חסד) תסייע לבנ"י לחזור לארץ ישראל (בלשון הכתוב: והביאו את כל אחיכם גו').

(3) ש"פ קרח תנש"א, אות י"א,

29 וע"ד הסיפור הידוע אודות חסיד שהלך ברחוב במדינה ההיא – מבלי להתחשב במדידות והגבלות, כהסדר דחסיד
30 אמיתי – בזמן שזה הי' קשור עם סכנה. ושטר עצר אותו ושאל: "קטא אידיאט" (מי הולך)? והוא השיב: "ביטול
31 אידיאט" (ביטול הולך)! הוא השיב מה שהי' מונח אצלו באמת – שכל מציאותו היא "ביטול", והמציאות ד"ביטול"
32 הולכת!

33 ביחד עם זאת הוא השיב לו דוקא ברוסית – כיון שביטולו נמשך גם במצב ושפת המקום – בהטבע והמציאות דרוסי'
34 – ע"ד "אזלת לקרתא הלך בנימוסא", כך שטבע ולשון המקום עצמו אומר ומרגיש ש"ביטול אידיאט".

35 (אות י"ב שם): אמנם עדיין נשאלת השאלה – כפי שכמה שואלים: אפילו כאשר אני בעצמי עושה את עבודתי
36 בשלימות, עד שאני מגיע לדרגה שמציאותי היא "יפוצו" (תכלית הביטול) – מהי התועלת בזה, כאשר "אתם המעט
37 מכל העמים", ובעולם סביב ישנם שבעים אומות שהם ריבוי עצום בכמות בערך להכבשה אחת.

38 והמענה על זה הוא: העולם כבר מוכן, מושלם! כאשר יהודי יעשה את עבודתו כדבעי – באופן שלמעלה ממדידה
39 והגבלה, וביחד עם זה כפי שזה מלוכש בכלים דלבושי הטבע – הוא יראה איך שהעולם, טבע העולם ואומות העולם
40 מסייעים לו בעבודתו.